

Reactie op de werkkostenregeling nieuwe stijl (noodzakelijkheids criterium) vanuit de Veiligheidsregio Brabant Zuidoost. De Veiligheidsregio is onder meer werkgever van brandweerpersoneel.

De nieuwe lijn die de belastingdienst voorstaat is bekeken vanuit de Veiligheidsregio's met de specifieke belangen van de brandweervrijwilligers. Voor die vrijwilligers geldt momenteel een vrijstelling voor de loonheffing op een deel van de vergoeding (vrijstelling van € 136,- per jaar en € 2,- per activiteit).

De Veiligheidsregio's hebben vaak veel vrijwilligers in dienst. Handhaving van deze fiscale vrijstelling (door gebruik te maken van de vrije ruimte in de werkkostenregeling) zou betekenen dat de vrije ruimte volledig wordt opgesoupeerd. Mede ook veroorzaakt door de lage inkomsten van de vrijwilligers.

In de nieuwe regeling (Aan het werk met de werkkostenregeling) is wel apart aandacht besteed aan organisaties waarin de combinatie lage lonen en veel parttimers voorkomen. In de notitie wordt er van uitgegaan dat die organisaties veelal te vinden zijn in de detailhandel. Verondersteld wordt dat het negatieve effect van de werkkostenregeling (deels) opgevangen kan worden door de fiscale faciliteit van de personeelskorting. Bij brandweervrijwilligers is dat echter niet aan de orde. Hier blijft de problematiek van de deeltijders met lage lonen dus volledig zijn effect sorteren.

Daarom is nagegaan welke kosten nu nog bij de vrijwilligers blijven, waarover wellicht te zijner tijd opnieuw een afspraak met de belastinginspecteur gemaakt kan worden (in het licht van het noodzakelijkheids criterium). Gebleken is dat de nieuwe regeling (uitgaande van het noodzakelijkheids criterium) waarschijnlijk voldoende soelaas biedt om extra kosten voor de brandweervrijwilligers te voorkomen.

Dat is in ieder geval wel de insteek van de werkgever. De werkgever wil immers voorkomen dat het nieuwe fiscale regime betekent dat vrijwilligers met kosten blijven zitten en dat vrijwilligers daarom mogelijk afhaken.

Daarnaast willen we nog aandacht vragen voor de werkkleding van de vrijwilligers. Als het noodzakelijkheids criterium wordt toegepast zal een groot deel van de werkkleding niet ter discussie staan. Die werkkleding is namelijk bedoeld om het werk veilig te kunnen doen en om op straat ieder in zijn functie/taak herkenbaar te laten zijn voor collega hulpverleners. Er wordt daarnaast ook werkkleding verstrekt die meer dient om de representativiteit en herkenbaarheid (onderscheidend van overige geüniformeerde beroepen) te duiden. Er wordt aandacht gevraagd voor dat aspect van de geüniformeerde beroepen bezien vanuit het noodzakelijkheids criterium.

Tenslotte wordt aandacht gevraagd voor het onderdeel verhuiskostenvergoeding. Bij de Veiligheidsregio's zijn veel medewerkers die een taak uitvoeren 24/7. Zij staan op piket om – ook 's avonds, 's nachts en in het weekend – paraat te zijn bij een eventuele oproep (met name bij grotere ongevallen/rampen). Daarvoor is het nodig dat zij binnen een bepaalde straal van de plaats van het incident (of de plaats van het beleidsteam) moeten zijn. Is dat niet het geval dan zijn zij verplicht om te verhuizen. Er wordt aandacht voor gevraagd om deze vorm van verhuiskostenvergoeding onder het noodzakelijkheids criterium te kunnen stellen.